

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 5 kron, za Ogrsko 6 kron 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 7 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne št. se prodajajo po 12 v.

Uredništvo in upravnništvo, se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmetki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 2-50 za 1/64 strani K 1.— Privlačkratno oznanilo se cena primerno zniža.

Štev. 51.

V Ptuj, v nedeljo dne 23. decembra 1917

XVIII. letnik

In mir ljudem na zemlji . . .

Božični prazniki nam predočujejo največje skrivnosti in nas navdušujejo z največjimi nadami; kajti Odrašenik se je porodil. Večno upanje človeštva po odrešeniku se izpolnjuje, izpolnjuje se z vsakim letom. Vsako leto se porodi novo upanje in z vsakim letom se pomladi človeštvo, vsako leto pa sesava zopet v sebe nove nade in nove težave in — zopet pričakuje novega odrešenika. Kajti človeštvo je revno, revno in vbogo, in vedno mu primanjkuje odrešenika . . .

Za nas so božični prazniki vedno krasni, lepi in otroško-srečni dnevi. Tudi mi veliki ljudje, ki smo že vse mogoče težave tega težkega življenja pretrpeli, tudi mi čutimo zopet otroško srečo in veselje. Razsvetljene betlehemske jaslce in čarobne lučice na božičnem drevescu nas spremenijo zopet v otroke, — vriskajoče veselje nas dviga zopet navzgor, kakor pesen škrjanca v jutranji zori . . .

Sveda, — letošnji božični prazniki niso tako krasni, kakor oni pred dolgimi leti, ko nas je v mirnem času veselje pozdravljalo, ko nismo poznali neskončnih tujih grobov, ko nismo imeli skrbi in žalosti! Danes je božični praznik žalosten, ker nam primanjkuje čistega veselja nekdanih časov. Koliko družin je, kjer biva le nekaj otročičev poleg solznate matere, medtem ko so očetje in sinovi, bratje in prijatelji v strelskih jarkih, kjer se borijo za domovino. Sami, prav sami obhajamo zopet rojstvo Odrašenika, sami moramo zopet prebiti tiste praznične ure, ki so v najboljšem smislu besede veselje družine. Kje je danes družina? Kje si, oče ljubljene, kje si brat, kje si, zaročnik in prijatelj? Morda te ravno na božičnem večeru zadene smrtna krogla, morda se ravno v uri tihega našega veselja zvijaš pod neskončnimi mukami krvavih ran, morda ti tečejo grenke solze raz obličja, ko si mi zamoremo dovoliti urico spomina na rojstvo Odrašenika!

Ej, ti svetovna vojna, kako si spremenila obraz sveta! Učili smo se v šoli in mati nam je pridigovala, da je prva zapoved krščanstva ljubezen do bližnjega. Kje je zdaj ta ljubezen? Naši strupeni sovražniki so nam vsilili to grozovito vojno, oni so krivi prelivanja krvi in naša krščanska ljubezen je mo-

rala poseči po meču, da brani domačo grudo. Za domačo zemljo, za zemljo naše matere, za grudo naše zibeljke se gre . . . In zato smo ostali v tej najgrozovitejši vseh vojen pravi kristjani: kajti mi branimo le sveto pravico naše zemlje, naše domovine!

Čast našim vojakom, ki v tem zmislu svojo domovinsko dolžnost izpolnjujejo. Vemo, da hitijo na sveti večer tudi njih srca v domovino, k družini, k nedolžni deci, k ljubljene ženi, k prijateljem in sorodnikom. In vendar vzdrižijo tam, da nam ne bi strupeni sovražniki za veke srečo vzeli . . .

Odrašenik se je porodil, — tako pojejo božični zvonovi, kolikor nam jih je še vojna

pustila. Upajmo, upajmo vsi, da nam Odrašenik prinese tudi mir, — pravi, stalni, krasni in srečni mir, da ne bodejo naši potomci vsega tega gorja poznali, ki ga mi vsak dan doživljamo! Upajmo, da se nam ta Odrašenik porodi! Prinese nam naj uresničenje božanske besede: Cast budi Bogu v višavi in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje . . .

Mir . . . Mir budi ljudem na zemlji, ki so dobre volje . . . Sleherni srce si želi ta mir, vsacega hrepenenje se izraža v tej božanski besedi svetega pisma. In vsa sovražstva in vsa nasprotja in vse razlike naziranja morajo vtihniti, kadar je izmučena človeška duša potrebna, željna miru. Vkljub svojim svojim lasem roma v življenju ntrnjeni starček na sveti večer k božičnemu drevescu in s solznimi očmi si išče trenutek miru. Ena sama svečica pod podobo betlehemskega hleva dviga v boju utrujenega vojaka in mu daje nove moči za bodočnost. Človeška duša nima nikdar miru in vendar išče vedno ta blaženi, krasni mir! Kakor odrešitev išče ta mir . . . in ravno v tem leži globoka vera, globoka zmisel evangelske besede o miru ljudem na zemlji, ki so dobre volje . . . Kdo naj bi ne bil v nesrečni vrsti krvavečih narodov te dobre volje? Vsi, vsi smo lačni miru, željni miru, vsi si želimo miru, kakor so si narodi starega testamenta želeli odrešenika! Vsi hočemo slediti zvezdi pokoja in odrešenja, ki so ji sledili kralji iz jutranje dežele . . .

Ali mi smo brez moči. Mi smo kakor betlehemske pastirji. Mi spimo v sredini svojih ovc pod jasnim nebom in čakamo angelja, ki nam zakliče z nebeškim glasom: Gospod se je porodil! Odrašenik sveta se je porodil v revnem hlevu in nas dviga, navzgor, navzgor . . . Vsi čakamo in naše solze nosijo zemljo, naša kri gnjoi črno grudo . . . In tako je, kakor da čakamo zaman . . . Pa božični zvonovi nas kličejo! Navzgor proti jasnemu nebu se dviga naš pogled! In angelj nam zapoje: Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje . . .

V tem znamenju praznujemo letos božične praznike, — ne v razkožju, ne v veselju in zabavi, marveč v upanju na uresničenje besede božanskega glasu iz neba: Mir ljudem na zemlji . . .